

Ordføreren (Carl Hansen): Den største Del af de Ændringsforslag, som vedrøre dette Afsnit, er stillet af Ministeren og tiltraadt af Udvalget, og for de flestes Vedkommende vil jeg kunne indskrænke mig til et kort Referat. De første 4, Nr. 57—60, som svare til Betænkningens Nr. 129—132 og angaa 4 Understøttelser, skal jeg lige nævne. Nr. 57 angaar en Understøttelse til Organist og Sanglærer ved Christianshavns Straffeanstalt, Schiemann. Han er 87 Aar gammel, har hidtil haft i Indtægt 755 Kr., og det foreslaas nu at give ham en Understøttelse af 400 Kr. Det næste Ændringsforslag angaar en Understøttelse paa 1,200 Kr. til fhv. Sysselmand for Strømø Syssel paa Færøerne N. C. Winther. Han har søgt sin Afsked paa Grund af Alder — han er 68 Aar — og Svagelighed. Alderen er ikke saa høj, men naar man tager i Betænkning de Fordringer, som stilles til en Sysselmand paa Færøerne, og man faar Meddelelse om, at hans Ben ikke du længere, kan man nok forstaa, at han maa tage sin Afsked. Der foreslaas 1,200 Kr., hvilket er godt og vel Halvdelen af de Indtægter, han hidtil har oppebaaret. Under Nr. 59 foreslaas en Understøttelse paa 410 Kr. til Enken efter fhv. Skifteskriver F. C. Falckenthal. Denne fik i Fjor paa Finansloven bevilget en Understøttelse paa 2,500 Kr. Han døde imidlertid i Aarets Løb, og nu foreslaar man den sædvanlige Understøttelse ydet hans Enke. Jeg gør her opmærksom paa et Forhold, som maaske adskillige ellers kunde studse over. Paa Finanslovsforslaget findes der i Anmærkningerne en Redegørelse for Understøttelserne under Justitsministeriet. Skifteskriver Falckenthal er der opført med de 2,500 Kr., han fik i Fjor, og der bliver han staaende. Naar man nu foreslaar disse 410 Kr. til hans Enke, kunde naturligvis de 2,500 Kr. paa Finanslovsforslaget samtidig gaa ud, men man følger i de forskellige Ministerier forskellige Fremgangsmaader. Medens man i Justitsministeriet som Regel ikke foreslaar, at Understøttelser skulle udgaa paa Grund af Dødsfald, der ere indtrufne i Tiden mellem Finanslovsforslagets Udarbejdelse i Ministeriet og Afslutningen af Ændringsforslagslisten i Rigsdagen ved tredje Behandling, gør man dette i andre Ministerier. Praktisk betyder det ikke noget som helst. Naar den vedkommende ikke fyldestgør Betingelser for Understøttelsen, være sig, fordi han er død, eller fordi han er kommen over i en anden Stilling, udbetales den ikke. Jeg gør

opmærksom paa, at i 1909—10 blev der under Justitsministeriet bevilget 47,409 Kr. 52 Øre, men kun udbetalt 41,590 Kr. 98 Øre. Praktisk set betyder det i Virkeligheden kun, at de Budgetter, hvor man følger Justitsministeriets Fremgangsmaade, bliver en lille Smule større end de, hvor man efterhaanden, som der indtræffer Dødsfald, stiller Forslag om, at Understøttelsen skal bortfalde.

Ændringsforslag Nr. 61 angaar en Lønforhøjelse paa 600 Kr. til Fængselslæge Winde ved Horsens Straffeanstalt. Han har hidtil oppebaaret 1,800 Kr. aarlig. Man gør gældende, vistnok med Rette, at dette Beløb ikke staaer i rimeligt Forhold til det Arbejde, han udfører. Der er nemlig i Horsens Straffanstalt 400 Fanger foruden 50 i Kølseng og Gedhuset. Det bliver altsaa kun omtrent 4 Kr. pr. Fange, og desuden har han noget Tilsyn med Opsynspersonalet.

Betænkningens Nr. 135 er en Svarskrivelse, som indeholder nogle, dog ikke ret vidtgaaende Oplysninger om en Bevilling, der er foreslaaet paa Justitsministeriets Budget, af 8,000 Kr. aarlig til en Pensionskasse for Børnesagens Arbejdere. Udvalget har i og for sig ikke noget at indvende mod denne Bevilling; det anser det for rimeligt, at et saadant Tilskud ydes til en Pensionskasse som den, Børnesagens Arbejdere have oprettet eller søgt at faa oprettet — jeg ved ikke, om den er i Virksomhed —, men vi have udbedt os nogle Oplysninger, navnlig om, hvor vide Rammer denne Pensionskasse har. Vi have faaet en lille Oplysning om, at det Tilskud, man tænker at yde, nogenlunde svarer til Medlemskontingentet, men det, vi havde ønsket at faa at vide, og i Anledning af hvilket vi udbad os et Eksemplar af Pensionskassens Vedtægter, var, hvor mange der kan komme ind under Kassen. Det er mig bekendt, at i Fjor, da Forstanderforeningen og andre Foreninger satte sig i Bevægelse for at faa denne Pensionskasse oprettet, havde de lavet saa vide Rammer, at jeg under Forhandling med Lederne af disse Foreninger gjorde dem opmærksomme paa, at de ikke kunde vente at faa denne Pensionskasse anerkendt, Staten vilde neppe give disse Vedtægter vilde blive nødvendigt. Man havde taget ikke alene Personalet ved Opdragelsesanstalterne og Børnehjemmene med, men var gaaet saa langt ned, at man ogsaa vilde have Personalet ved f. Eks. Vuggestuer med, og det fandt jeg var at